

Sygn. akt II CZ 102/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Bogumiła Ustjanicz

ze skargi Z. P.

przy uczestnictwie A. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu

Okręgowego w K. z dnia 11 września 2012 r., wydanego w sprawie ze skargi Z.P.

o wznowienie postępowania w sprawie wszczętej z urzędu zakończonej

prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w K.

z dnia 25 stycznia 2011 r.

o przyjęcie Z. P. do szpitala psychiatrycznego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 25 marca 2015 r.,

zażalenia skarżącego Z. P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 15 września 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 15 września 2014 r. odrzucił na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 11 września 2012 r. Sąd Okręgowy stwierdził, że Z. P. sporządził i wniósł skargę osobiście, po odmowie jej sporządzenia przez ustanowioną dla skarżącego z urzędu adwokat B. L., która w złożonej opinii prawnej wskazała na brak podstaw do wniesienia skargi.

Na powyższe postanowienie pełnomocnik skarżącego adwokat J. M. wniósł zażalenie, w którym zarzucił naruszenie art. 424⁶ § 2 k.p.c. przez jego niezastosowanie, tj. zaniechanie wezwania skarżącego do uzupełnienia braków formalnych skargi przez „ustanowienie adwokata z wyboru”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Posiadanie przez stronę zdolności procesowej nie zawsze przesądza o możliwości osobistego dokonywania czynności procesowych. Strona musi być dodatkowo wyposażona w zdolność postulacyjną, a więc zdolność do samodzielnego dokonywania czynności procesowych. Brak tej zdolności może wynikać z przepisów prawa nakazujących korzystanie z zastępstwa pełnomocnika procesowego.

Stosownie do treści art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Brak w zakresie zdolności postulacyjnej nie podlega ocenie z punktu widzenia braków formalnych pisma wniesionego przez stronę pozbawioną tej zdolności. Nie ma zatem zastosowania art. 424⁶ § 2 k.p.c., stanowiący podstawę usuwania braków skargi wynikających z niezachowania warunków formalnych określonych w art. 424⁵ § 2 k.p.c. Skarga wniesiona z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. podlega – jak stanowi art. 424⁶ § 3 k.p.c. – odrzuceniu. Zarzut naruszenia przez Sąd Apelacyjny art. 424⁶ § 2 k.p.c. należało więc uznać za bezzasadny.

Z tych względów, zażalenie, jako nieuzasadnione, Sąd Najwyższy oddalił (art. 385 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.).

